

Sondag, 19 April 2026

Skriflesing: 1 Kronieke 28:1-10; 29:1-5

Tema: Voluit begin... maar hoe eindig jy?

Skriflesing

1 Kronieke 28:1-10

Dawid se laaste opdrag oor die bou van die tempel

¹Dawid het al die gesagsdraers van Israel laat bymekaarkom in Jerusalem: dié wat gesag gehad het oor die stamme, oor die afdelings in diens van die koning, oor duisend, oor honderd, oor al die koninklike besittings en vee, en verder sy seuns saam met die hoofbeamptes, die helde en al die manne van betekenis.

²Toe het koning Dawid opgestaan en gesê: “My broers, my volk, luister na my! Ek was van gedagte om ’n gebou op te rig as staanplek vir die verbondsark van die Here en as rusplek vir die voete van ons God. Ek het reeds voorbereidings vir die bouwerk getref, ³maar God het vir my gesê: ‘Jy sal nie vir my Naam ’n huis bou nie, want jy is ’n man van baie oorloë en jy het baie bloed vergiet.’

⁴“Die Here die God van Israel het my bo my hele familie verkies om my lewe lank koning oor Israel te wees. Hy het Juda gekies as leidende stam, uit die huis van Juda my familie, en Hy het onder my vader se seuns aan my die voorkeur gegee om oor die hele Israel te regeer. ⁵Uit al my seuns, want die Here het my baie seuns gegee, het Hy my seun Salomo gekies om te sit op die troon van waar die Here self oor Israel regeer. ⁶Hy het vir my gesê: ‘Jou seun Salomo sal vir My die tempel met sy voorhowe bou, want Ek het hom vir My as seun gekies, en Ek sal vir hom ’n vader wees.

⁷As hy volhou om my geboorte en bepalings na te kom soos nou, sal Ek sy koningskap sy lewe lank bevestig.’

⁸“Daarom gebied ek, Dawid, julle nou in teenwoordigheid van die hele Israel, die gemeente van die Here, en ten aanhore van ons God: Onderhou en ondersoek al die geboorte van die Here julle God, dat julle die goeie land kan bly besit en dit as ’n blywende erfenis aan julle kinders na julle kan nalaat. ⁹En jy, Salomo, my seun, jy moet die God van jou vader ken en Hom dien met jou hele hart en met ’n gewillige gemoed, want die Here ondersoek alle harte en ken die bedoeling van elke gedagte. As jy na Hom vra, sal Hy Hom deur jou laat vind, maar as jy Hom verlaat, sal Hy jou

vir altyd verwerp. ¹⁰Besef nou dat die Here jou gekies het om 'n gebou as heiligdom op te rig. Pak nou die werk aan en doen dit!"

1 Kronieke 29:1-5

Skenkings vir die bou van die tempel

¹Koning Dawid het die hele vergadering soos volg toegesprek: "My seun Salomo, die één wat deur God gekies is, is jonk en sag, maar die werk is groot. Hierdie paleis is nie vir 'n mens bedoel nie, maar vir God die Here. ²Met alles in my vermoë het ek vir die huis van my God materiaal gereed gebring: goud vir die goudwerk, silwer vir die silwerwerk, brons vir die bronswerk, yster vir die ysterwerk, hout vir die houtwerk, oniks met die gesteentes om daarrondom in te lê, steentjies vir mosaïekwerk, allerlei edelstene en 'n groot hoeveelheid marmer. ³Omdat die huis van my God my na aan die hart lê, skenk ek ook nog my besit aan goud en silwer bo en behalwe alles wat ek reeds vir die heiligdom gereedgebring het: ⁴honderd en drie ton goud, van Ofir se goud, en twee honderd en veertig ton gesuiwerde silwer om die mure van die vertrekke oor te trek ⁵en om die goud vir die goudwerk en die silwer vir die silwerwerk te voorsien, en vir al die werk wat deur die vakmanne gedoen moet word. Wie is nog gewillig om vandag sy hand oop te maak met 'n gawe aan die Here?"

***"...bevoorreg is hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou."* – Lukas 11:28**

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding: Die laaste oomblik van oordrag

Die prag van Jerusalem skitter in die vooruitsig, maar in die skaduwee van die paleis is die koning moeg. Dawid, die man na God se hart, staan aan die einde van sy lewenspad. Die gewig van die nalatenskap rus op sy skouers soos 'n swaar ystermantel wat elke tree moeilik maak.

Kyk na die toneel: Dawid roep die leiers van Israel bymekaar, nie vir 'n feesviering van sy eie suksesse nie, maar vir 'n kritieke oordrag. Die werklike risiko in hierdie oomblik is nie bloot dat die tempel se bouwerk dalk kan staak nie, maar dat die visie saam met die koning in die stof sal verdwyn.

Dit is 'n teenkulturele realiteit wat ons hier konfronteer. In 'n wêreld wat obsessief is met die begin van dinge—die opwinding van die nuwe projek, die glans van die bekendstelling en die adrenalinie van die eerste tree—vra God ons 'n ongemaklike vraag:

Hoe lyk die laaste myl?

Ons leef in 'n era waar die gevaar van die “stille wegdrywing” soveel groter is as die gevaar van direkte opposisie. Dit is die subtiele verlies aan fokus, die stadig maar seker verkilling van die hart. Hierdie vergadering in 1 Kronieke is nie bloot administratief nie; dit is die oordrag van 'n heilige fakkel. Dit is die besef dat 'n lewe wat goed begin het, ook goed moet eindig.

Die opdrag: Soek God met alles wat jy het

In die hart van hierdie teks vind ons die opdrag aan Salomo:

“As jy Hom soek, sal Hy Hom deur jou laat vind.”

In die oorspronklike Hebraëuse teksgebruik is die woord *darash* nie bloot 'n passiewe wens of 'n oppervlakkige soektog nie. Dit is die aksie van 'n goudsoeker wat met intense, pynlike fokus deur die modder en gruis graaf. Dit is 'n onophoudelike, daaglikse navorsing na God se wil.

Dawid het sy eie droom om die tempel te bou laat vaar—sy ego het plek gemaak vir God se groter visie. Dit dwing ons tot 'n kritiese selfondersoek:

Wat is die werklike boumateriaal van jou lewe?

As jy vandag die tempel van die Heilige Gees is, is jou innerlike lewe gevul met die goud van egte toewyding, of is dit slegs die leë, koue gange van 'n museum wat herinner aan 'n verhouding met God wat lankal sy lewenskrag verloor het?

Om God te soek is nie 'n aktiwiteit vir die begin van die pad nie; dit is die enigste manier om tot aan die einde te volhard.

Die spanning: 'n Lewende verhouding, nie 'n outomatiese geloof nie

Ons wil graag glo dat genade beteken dat ons passief kan bly, dat ons in 'n outomatiese modus kan oorgaan sodra ons gered is. Maar Dawid wys op die absolute spanning van die verbond:

“As jy Hom verlaat, sal Hy jou vir altyd verstoot.”

Hier kom die radikale ommekeer in ons denke: Die Christelike lewe is nie 'n vryvrye rit na die hemel nie; dit is 'n heilige, dinamiese verhouding wat elke dag weer aktief bevestig moet word. Dink aan die marathonloper wat sy asemhaling beheer, nie omdat hy vinnig wil begin nie, maar omdat hy weet dat die laaste kilometers die oorwinning bepaal. Hoe dikwels laat ons nie die tempo verslap nie, net omdat ons dink dat die laaste entjie nie meer soveel krag verg nie?

Miskien voel jy vandag soos Dawid aan die einde van sy lewe: uitgeput, dalk selfs teleurgesteld dat die “tempel” wat jy besig was om te bou—jou gesin, jou bediening, jou karakter—nie lyk soos wat jy in jou jonger jare gedroom het nie.

Jy vra dalk met 'n hart vol vrae:

“Kan ek nog volhard?”

Die evangelie-antwoord: Christus het reeds volhard

Hier lê die Evangelie-antwoord wat alles verander:

Jy hoef nie die fakkel in jou eie, bewerige krag te dra nie.

Die rede waarom ons kan volhard, is nie omdat ons perfeksie bereik het nie, maar omdat Christus tot by die kruis volhard het vir ons. Die fakkel wat jy in jou hand hou, is nie deur jou aangesteek nie; dit is die fakkel van die Evangelie wat deur die eeue aangesteek is deur Sy volmaakte gehoorsaamheid.

Christus het die laaste myl vir jou afgelê toe Hy gesê het:

“Dit is volbring.”

Die roeping: Bou vir meer as net jouself

Ons bou nie meer in steen nie; ons bou as dissipels deur gebed, deur 'n lewe van radikale vrygewigheid, en deur mentorskappe wat die lig oordra aan die volgende geslag.

Die “nou wat” vir hierdie week is konkreet:

- Identifiseer een persoon in jou lewe in wie jy hierdie week geestelik wil investeer
- Wees 'n mentor, 'n ondersteuner, 'n draer van lig
- Herstel die anker van jou daaglikse *darash*—soek God weer met ywer

Soek Hom soos iemand wat weet dat elke dag 'n nuwe geleentheid is om Sy teenwoordigheid te vind.

Slot: Hou die fakkel brandend

Die vraag is nie hoe indrukwekkend jou begin was nie, of watter pragstukke jy in die verlede opgerig het nie.

Die vraag is:

Hou jy die fakkel brandend tot by die laaste tree?

Moenie probeer om jou eie krag te meet nie.

Ons hardloop nie na die eindstreep toe om God se goedkeuring te verdien nie; ons hardloop binne-in die krag van die Een wat reeds by die eindstreep vir ons wag.

Sy genade is nie net genoeg vir die begin nie; dit is die krag wat die fakkel in jou hand laat skyn tot op die dag dat Hy jou huis toe roep.

Mag jy met Dawid se wysheid die fakkel vashou, wetende dat die God wat jou geroep het, ook die Een is wat jou tot aan die einde sal dra.

Amen